

HWvEgmond, 2024

1. Beginpsalm - Psalm 63:1,2
2. Na de wet - Psalm 139:1,2,11
3. Gebed -
4. Schriftlezing - Jesaja 46
- Jesaja 53:1-12
5. Tussenpsalm - Psalm 16:1,2,3
- 6. Tekst - **Jesaja 46:3-4****
7. Na de preek - Psalm 84:4,6
8. Na de belijdenis - Psalm 33:7,8
9. Gebed -
10. Collecte -
11. Slotpsalm - Psalm 124:1,2,3

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wanneer we eens nagaan wat er allemaal met ons kan gebeuren, dan krijg je al snel in de gaten dat wij op veel gebeurtenissen eigenlijk helemaal geen invloed hebben. We kunnen worden *overvallen* door de onverwachte ontwikkelingen. Tijdens je werk kan er b.v. plotseling een storing optreden. Dat brengt dan je hele dagprogramma in de war.

Ook brengen de *ontwikkelingen in de wereld om ons heen*, ons in onzekerheid over de toekomst. Alles wordt duurder en wij moeten daarom wellicht onze plannen heroverwegen? En de dreiging van de internationale politiek werpt ook een wolk van onzekerheid over ons.

Zo merken we dat ons leven *geen* stilstaand water is. Alles gaat verder. Alles verandert. Alles is in beweging. Geen enkele dag is gelijk aan de vorige.

En dan komen veel mensen voor de vraag te staan: waar vind ik in dat tumult van al die veranderingen nu mijn zekerheid. Is er in deze rumoerige en veranderende wereld ergens iets waar we ons als een vast oriëntatiepunt aan kunnen vastklampen? Want we merken dat in al die veranderingen ons *leven vergankelijk* is. Alles gaat voorbij. Niemand kan garanties geven voor morgen. Daarom is *zowel onze vreugde als ook onze dankbaarheid* een broos bezit.

Laten we nu in dat zoeken naar zekerheid luisteren naar de woorden van de Here onze God. Hij roept het ons toe: ***Ik*** heb u gedragen en ***Ik*** zal u dragen. Het thema voor de preek is:

**DE KRACHT VAN DE HERE *DRAAGT* ONS
IN HET STRIJDPERK VAN DIT LEVEN.**

Het boek van de profeet Jesaja bestaat uit twee delen.

In het eerste deel (hoofdstuk 1 t/m 39) waarschuwt Jesaja Israël, dat zij zich tot de eredienst voor de Here moeten bekeren, anders zal de koning van Babel komen en hij zal het mooie Jeruzalem vernietigen en het volk Israël meenemen naar Babel: in ballingschap.

In het tweede deel mag Jesaja de verlossing uit de ballingschap profeteren. De Here zal Zijn volk uit Babel terugbrengen naar het land van de beloften.

Vanaf hoofdstuk 40 klinken die profetieën dat er eenmaal een eind komt aan de ballingschap. De Here laat u, Israël, als zijn volk niet in de steek daar in Babel.

Met die profetie begint dit tweede deel van Jesaja, hoofdstuk 40:1,

"Troost, troost Mijn volk!

Zeg tegen Jeruzalem dat zijn lijdensstijd volbracht is."

Hoor God baant door de wildernis een weg om Zijn volk te verlossen.

Tot aan het einde van zijn profetieën onderstreept Jesaja dat de Here die beloofde verlossing ook eenmaal echt zal waarmaken.

Laat Israël nu dat Evangelie dan ook vast houden.

Immers de Here **Hij** regeert heel de geschiedenis.

Volken en vorsten, hoe wreed en hoe vol leugens ook, ze staan allemaal onder Zijn commando.

De Here onze God stuurt de besluiten en de activiteiten van de wereldmachten.

Hij heeft de tijden en de jaren van de wereldgroten in Zijn hand.

Broeders en zusters, dat mogen ook wij als Gods volk vandaag niet vergeten.

Want ons leven is geen prooi van wat mensen bedacht hebben, maar wij staan met al onze *plannen en besluiten* onder de regering van God.

Overall en in alle spanningen is God bij ons.

Hij kent ons en Hij doorgrondt onze gedachten, daden en plannen.

Er is helemaal niets dat buiten Hem om gaat.

Om nu de grote macht van de God van Israël te onderstrepen wijst Jesaja op de *machteloosheid van de afgoden*.

Vers 1: Bel en Nebo (dat zijn twee van de voornaamste goden van Babel), zijn gekromd, neergebogen, ze zijn ineen gezonken.

Machteloos zijn ze neer gevallen op de aarde.

Daar liggen ze en ze kunnen zichzelf niet eens redden.

Deze afgoden van wie de mensen in Babel hulp en zekerheid verwachten, hebben niet eens de kracht om op eigen benen te staan.

Bij de ondergang van Babel zijn Bel en Nebo afwezig, omdat zij niet bestaan.

Ze **kunnen** geen bijstand leveren, want zij zijn *niet meer* dan een stuk hout, een handwerk van mensen.

Let eens op, zo leert Jesaja 46 vers 1b: wanneer je die afgoden wilt verplaatsen dan moeten ze worden opgetild opgeladen en zijn ze een zware last voor vermoeide dieren. Wanneer Babel is overwonnen worden deze beelden als oorlogsbuit weg geroofd. Er is niets meer van over!
De afgodsbeelden van Babel zijn beelden van bedrog!
Kijk maar: je moet ze met veel kracht optillen.

Met deze bespotting van de afgoden komt de Here Zijn volk moed inspreken. Want ze zitten daar in de ballingschap vol vragen over hun toekomst en over de vraag naar God.
Jesaja roept: wees niet bang voor de macht van mensen.

Broeders en zusters, kijk eens rond naar de macht van de wereldrijken in onze dagen. Rusland, China, en de Verenigde Staten.
Het lijkt er op alsof ze alles kunnen.
Alsof er niets en niemand is die hen kan remmen.
Het heeft er de schijn van, alsof die machten onoverwinnelijk zijn en alsof God is uitgeschakeld.

Denk maar aan de afgoden van de diverse ideologieën en valse godsdiensten, zoals het socialisme en de Islam.
Ook zijn er mensen die over plannen voor het milieu spreken alsof *hun ideeën* de wereld kunnen redden.
Verder is er de afgod van het kapitaal.
Welke fantasiebeelden worden daar niet mee opgebouwd en ook welke teleurstellingen heeft rijkdom niet gegeven?

O, ja we komen allerlei vormen van afgoderij tegen.
Dan gaat het om alles waar we op vertrouwen om onszelf te beschermen en onszelf groot te maken.
Of we denken dat we onszelf wel uit allerlei problemen kunnen redden.
Of het nu gaat om geld, sport, je zaak, je baan, je vakanties, dat doet er eigenlijk niet toe.
Op zichzelf mag je daar van genieten, alleen **vertrouw er niet op alsof daar je leven van afhangt**.
Want eenmaal zal het je teleurstellen: alles zakt in elkaar en er blijft niets van over.

Zet al deze zaken nu eens tegenover het Woord van de levende God.
Waar ligt voor u nu de grond, de zekerheid in deze woelige wereld?
Midden in dat geraas van mensen en volken roept Here ons op "luister naar Mij, huis van Jakob".

Luister broeders en zusters: de God van Israël spreekt hier met volmacht.
Het is het Woord van de Here waarmee Hij de hemel en de aarde heeft voortgebracht.
Hij spreekt en het is er.
En dit Woord houdt stand tot in eeuwigheid.
Dat valt niet om.
Het zal nergens voor wijken.
Dit Woord gaat ook niet voorbij.

Geen enkele macht of wijsheid van mensen kan de kracht van dat Woord van de Here breken of inperken.

Dit Woord van de God van hemel en aarde zet zich door.

Ook satan kan de kracht er van niet breken.

Want direct na de zondeval klonk ditzelfde Woord van de Here dat Hij de kop van satan zal vernietigen.

En wij die met dat Woord van deze God mogen leven en omgaan, broeders en zusters, laten wij het dan ook **geloven**: dat we zonder dat Woord geen toekomst hebben.

Wij vinden geen moed en troost wanneer we ons van dat Woord van deze God los maken en niets aantrekken.

Laat dan toch de kracht en de waarheid van dit Woord niet verdringen door de taal of de filosofie van de wereld, die telkens weer met menselijke wijsheid de wijsheid van God wil wegwuiven.

De Here wijst ons er op dat wat Hij heeft gezegd en heeft beloofd, vast staat.

Dat is het Evangelie voor de kerk van alle eeuwen met de oproep: luister en geloof!

Bij uw God is veel bescherming.

Hoor vers 3: u bent vanaf de moederschoot door Mij gedragen.

Het staat hier als Woord van onze God: de afgoden **worden** door handen van mensen gedragen.

Maar wij, Gods volk, de kerk, wij worden vanaf ons allereerste begin door de **Here** gedragen.

De afgoden van mensen kunnen zelf niets.

Ze zijn stom, vers 7b: roept iemand tot hem, hij antwoordt niet!

En hij – dat afgodsbeeld – verlost niemand uit zijn benauwdheid.

Maar de Here verkondigt het en onderstreept het: **Ik** draag u met een liefde en een zorg die door ons, mensen, niet begrepen kan worden.

Hoor wat de Here zegt: vanaf de baarmoeder heb Ik u al gedragen.

Nog voordat wij iets wisten of konden doen, was de Here met Zijn zorg al in ons leven actief.

Onze God draagt Zijn volk niet zoals een werkman zijn vracht moet sjouwen.

Hij draagt ons als een **Vader**.

Een *zorg vol liefde en trouw* zit daar achter.

Hij trekt Zich ons aan.

Hij kan het niet onbewogen aanzien dat het huis van Israël, de kerk ten onder gaat.

Heeft Hij het niet eerder in Exodus 19:4 al verzekerd:

Kijk eens wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan: **zij** zijn omgekomen in het water van de Rode Zee, *maar U*, mijn volk Israël, u heb Ik op arendsvleugels gedragen en tot Mij gebracht!

In hoofdstuk 40 heeft Jesaja deze draagkracht van de Here ook al onder woorden gebracht:

vers 11: Hij zal als een herder Zijn kudde weiden en in Zijn arm Zijn lammeren vergaderen en ze in Zijn schoot dragen!"

Alle rampen van oorlogen en vervolgen..., kan Zijn kerk niet verwoesten. Want de Here, de Almachtige God draagt ons door al die ellende heen!

Wij werden benauwd van alle zijden, maar op ons gebed verhoorde de Here ons en Hij deed ons in de ruimte staan.

Dat is de taal van het geloof.

Er gebeurt heel wat in ons leven.

Iedereen heeft zo zijn eigen vragen te verwerken.

Waarom is er zoveel verdriet?

Waarom zien we een andere ontwikkeling in de economie en dreigt er een crisis?

En waarom is de vrede onder de volken zo wreed verstoord?

Broeders zusters, en ook jullie jongens en meisjes, we kunnen te maken krijgen met teleurstellingen: je studie vlot niet zoals je wilt. Of allerlei ontwikkelingen veranderen je gedachten over je toekomst.

Ziekte en rouw kunnen je leven zo zwart kleuren.

Dan komen ook die vragen: waar komt mijn hulp vandaan?

Maar gemeente, te midden van al die machten en krachten, al die feiten, kunnen we niet verder kijken dan de dag lang is!

Zonder het vertrouwen in de levende God wordt de geschiedenis met zijn voorspoed en tegenspoed niet begrepen.

Alles wordt dan verklaard vanuit de logica dat alles een vanzelfsprekend proces zou zijn. Maar zo lopen wij met *de afgoden van de tijd* rond te zeulen.

Wie in ongelof en bij een dichte Bijbel wil spreken over wat er allemaal gebeurt, die vindt geen visie voor de toekomst, en komt ook niet klaar met zijn vragen.

Broeders en zusters, maak uw droefheid, uw vragen en uw zorgen niet los van de **God die u draagt!**

Immers, wij ontvangen alles uit Zijn dragende, zorgende en liefdevolle Vaderhand.

Zondag 10: gezondheid en ziekte; rijkdom en armoede het komt allemaal tot ons uit de **hand** van onze hemelse Vader.

En het is alleen voor wie gelooft duidelijk dat alles wat er gebeurt in ons leven een plaats heeft onder de zorg van de God die ons draagt tot in eeuwigheid.

Deze draagkracht van de Here is met niets te vergelijken.

Vergelijk vers 4: tot uw ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen.

De vertaling van 1951 vertaalt dit 'dragen' met: tot de grijsheid toe zal Ik u **torsen**. Jesaja zegt het tegen Israël dat in ballingschap is: de Here zal u **torsen**.

Dit woord "torsen" geeft ons een dieper inzicht in de inzet van God voor Zijn volk. Want wie iets torst, die heeft een zware last te dragen.

Dan gaat het niet om iets dat je gemakkelijk even oppakt en daarmee vervolgens wegloopt.

In dat **torsen** hoor je zoiets als van een krachtinspanning een intensieve inzet, alles op alles zetten om het voor elkaar te krijgen.

Het feit dat de Here voor Zijn volk zorgt dat is geen punt van discussie.

Daar heeft de Here Zijn Woord op gegeven.

Wel wil de tekst het ons duidelijk maken: als de Here voor ons zorgt dan moeten we daar niet vlug overheen praten, alsof het allemaal zo gewoon is.

Nee de Here **torst** Israël.

Hij voert het uit de ballingschap terug naar het land van de beloften en dat doet Hij met grote inzet.

Vers 7, van ons hoofdstuk geeft aan dat dit woordje **torsen** wijst op een zware klus. Het gaat hier over mensen die zich echt moeten inspannen om een afgodsbeeld te verplaatsen.

Je ziet het voor je, hoe die mensen om dat zware beeld van hun afgod van zijn plaats weg te halen, met grote inspanning dat beeld moeten tillen en sjouwen.

En kijk eens hoe ze zich moeten vermoeien voor hun afgoden.

Deze mensen torsen hun beelden.

Maar.... in het verbond met de HERE, de levende God, is dat radicaal anders.

Wij torsen de Here niet.

De Here is niet afhankelijk van onze inspanningen voor Hem.

Het is juist andersom: wij zijn afhankelijk van de Here.

Ja, Hij houdt ons al de jaren van ons leven vast en gaat met ons mee.

In zorg en vreugde: is de Here bij ons.

Hij bemoeit zich met ons en troost ons met beloften voor een goede toekomst. Maar **wij** hebben dat niet verdiend.

Daarom is dat wat de Here voor ons doet niet vanzelfsprekend.

Want wij zijn onder Zijn zorg vandaan gegaan.

Door onze **zonden** is de *dragende hand van de Here* een slaande hand geworden.

Laten we, om dat beter te verstaan eens letten op Jesaja 53:4 en 11.

Daar wordt de lijdende Knecht van de Here uitgetekend: Jezus Christus.

Vers 4: "onze ziekte heeft HIJ op Zich genomen; ons leed heeft Hij gedragen".

Dat "dragen" wat hier staat is hetzelfde woord dat in onze tekst met "torsen" wordt vertaald.

Dat woord wordt ook weer gebruikt in vers 11.

De Knecht van de Here Hij zal onze ongerechtigheden torsen!

Hij zal de schuld en de straf van onze zonden in onze plaats op Zich nemen.

Voor die Knecht, Gods eigen Zoon was het een zwaar werk om onze smarten weg te nemen en om onze zonden te dragen.

We denken hier gemeente direct aan Gethsémane en Golgotha.

Hoe heeft de Christus daar niet geleden?

Hij heeft voor ons het kruis **gedragen**.

Om onze zonden werd Hij van de dragende liefde van Zijn Vader verlaten.

Het zware werk van de verzoening van onze zonden dat heeft de eigen Zoon van God voor ons volbracht. Dat is volop onverdiende genade!

Wij hebben in ons leven zeker veel moeiten te verwerken.

En we hebben ook redenen genoeg om dankbaar te zijn, maar wie dat allemaal geen plaats kan geven in het licht van de torsende Christus aan het kruis, die heeft geen troost en moed voor de toekomst.

Want zonder het geloof in de Christus lopen wij vast in ons verdriet.

En dan **torsen we zelf** wat de Here wil torsen!

Let daarom op die dragende liefde van God in Zijn Zoon Jezus Christus.

Dat is een met niets te vergelijken draagkracht.

Erken en geloof het dat we helemaal afhankelijk zijn van deze onvergelijkelijke borgtocht van Jezus Christus.

Met grote macht en majesteit heeft Hij Zijn werk volbracht en de dood, de vergankelijkheid overwonnen.

Christus draagt ons niet alleen in de moeiten hier op aarde, maar wij worden door Hem zelfs *door de dood heen* gedragen tot in het eeuwige leven!

Dat is die allesomvattende draagkracht van Vader.

Daar gaat het niet om een beperkte kracht als van mensen die altijd een keer moeten stoppen.

Nee, achter dat dragen van de Here zit zorg die wij niet kunnen bevatten, maar wel geloven en belijden.

Dat de Here ons draagt spreekt ook van Zijn trouw.

Zijn werk stagneert niet.

Slot vers 4.

Ik zal ook dragen!

Ik zal ook torsen!

Ja, Ik zal redden.

Hij zal zijn volk in het beloofde land en Jeruzalem terugbrengen.

Verder nog: de Here draagt Zijn kerk tot in het *hemels* Jeruzalem.

Hij draagt Zijn kerk door de eeuwen heen tot in de heerlijkheid van de hemel.

Want Jezus Christus heeft het juk van onze zonden dat op Zijn schouders lag van Zich afgeworpen.

Hij is opgestaan uit de dood.

Hij heeft ons verzoend!

Hij heeft ons gered.

Nu draagt Hij ons door dit leven heen naar het Vaderhuis.

Hij draagt ons ook door het gericht heen.

Dat zit in dat laatste woord van de tekst: "redden".

Dat is een redden van de dood die de vijand is van het leven.

Wie zich niet laat dragen door de Here zal vallen in de handen van satan en omkomen in de dood.

Maar wie op de Here vertrouwt die **is gered**, ook al lijken de feiten zo te zijn dat we alleen maar reden tot droefheid hebben.

Plaats die feiten in het licht van Gods Woord, dan zien we de echte werkelijkheid.

Wie meent dat hij zekerheid heeft vanwege zijn eigen prestaties, of dat hij zekerheid heeft om zijn rijkdom of wie bouwt op mensen, ja, die wordt vast en zeker eenmaal tot in het diepst van zijn ziel teleurgesteld.

Daarom dat appel: wanneer de moeiten ons drukken en de vergankelijkheid ons benauwt: bouw dan op de Here en laat u door Hem dragen!

Let dan op uw Heiland, Jezus Christus: die de zwaarste last getorst heeft om Zijn kerk te dragen, door de tijden heen te dragen, naar de veilige rust van het hemelse Jeruzalem.

AMEN